

صدای ایران

* مصرع غزلی از رهبر شهید انقلاب
تقدیم به صاحب الزمان ع با ادامه ی:
سپندوار ز کف داده ام عنان بی تو

آخرین زیارت آقای شهید ایران در مسجد مقدس جمکران و حرم مطهر کریمه اهل بیت ع

دلم قرار نمیگیرد از فغان بی تو*

بیدارها

روزنامه ای - تهرنی
KHAMENEI.IR
شنبه ۱۶ تیر ۱۴۰۵

تصویر هوایی از «بدرقه آقای شهید ایران» در میان جمعیت عظیم مردم قم
حد فاصل مسجد مقدس جمکران تا حرم مطهر کریمه اهل بیت ع؛ ۱۴۰۵/۴/۱۶

سرمقاله

مسجدی در دل منطقه کویری قم، جایی که حضرت آیت الله العظمی سیدعلی خامنه ای بارها آنجا مشرف می شدند و ساعت ها به عبادت، نماز و دعا می پرداختند که البته در این سال های اخیر، تنها چند فریم محدودش منتشر شده، محل اقامه نماز بر پیکر مطهر ایشان اعلام شده است. ظرفیت جمکران، هشت ساعت مانده تا شروع مراسم، کامل تکمیل شده بود و سایر عزاداران در خیابان های اطراف باید در صفوف متصل، نماز بر پیکر مطهر اقامه کنند. قبل از اقامه نماز، صدای حضرت آیت الله سیدعلی خامنه ای از ماذنه های جمکران پخش می شود؛ همان جملات تاریخی در خطبه های نماز جمعه روز ۲۹ خرداد سال هشتاد

وهشت: «یک خطاب آخری هم عرض کنم به مولامان و صاحبمان، حضرت بقیه الله (ارواحنا فداه): ای سید ما! ای مولای ما! ما آنچه باید بکنیم، انجام می دهیم؛ آنچه باید هم گفت، هم گفتیم و خواهیم گفت. من جان ناقبلی دارم، جسم ناقصی دارم، اندک آبرویی هم دارم که این راه هم خود شما به ما دادید؛ همه این ها را من کف دست گرفتم، در راه این انقلاب و در راه اسلام فدا خواهم کرد؛ این ها هم نثار شما باشد...» موج جمعیت به هق هق می افتد... بانگ «الصلاه، الصلاه» بلند شده، آیت الله جوادی آملی، تکبیر الاحرام می گوید. صدای «الله اکبر» جمع که بلند می شود، گفتیم: «قَدْ قَامَتْ قُمْ»، قم به پا خاست. آیت الله جوادی آملی که

حضرت آیت الله سید مجتبی خامنه ای چندی پیش با عبارت «حکیم نامدار دوران و فقیه عالی قدر» از ایشان یاد کرده اند، در فراز پایانی نماز، در قالب شهادت نامه ای ماندگار و جلوی صفوفی که از جمکران شروع می شود و کیلومترها آن سوتر به حرم کریمه اهل بیت سلام الله علیها می رسد، برای قائد شهید می خواند: «خدایا! اودر حالی بر تو وارد شده که مجاهدی سخت کوش، پرهیزکار، یکتاپرست و اهل تآله و خدانشناسی بوده است... خدایا! خدایا! خدایا! او نزد تو در حالی آمده که کشته راه اسلام است؛ کشته امت مسلمان است؛ کشته راه سیاست اسلام؛ کشته راه پاسداری از اسلام؛ کشته راه حفظ کیان آن؛ کشته راه عظمت، سیادت، ولایت و وحدت آن

است.» پس از اقامه نماز و در طول مسیر، آه و بغض گلوگیر شده، گرمای هوا هم مزید بر علت شده، ولی زن و مرد آن را تبدیل به فریاد کرده اند و هر از گاهی، میان گریه و نوحه، شعار «مرگ بر آمریکا» و «مرگ بر اسرائیل» شعله می گیرد. دریای جمعیت اجازه تکمیل تشیع زمینی را نمی دهد و پیکر مطهر با بالگرد بر فراز حرم طواف داده می شود و این طواف می شود آخرین زیارت آقا و سیل جمعیتی که در هرم گرمای تابستان، سر به آسمان بلند کرده اند و با اشک روان، مهمان عزیز قم را مشایعت می کنند تا آقای شهید برود نجف و کربلا. آه، کربلا! السلام علیک یا ابا عبد الله...